Súd:	Okresný súd Žilina
Spisová značka:	17C/202/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5112229023
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Anna Majeriková
ECLI:	ECLI:SK:OSZA:2013:5112229023.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v právnej veci navrhovateľa: J. X., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. XXX, občan SR, právne zastúpený JUDr. Mgr. Štefan Bucha, advokát, so sídlom Nám. M. R. Štefánika č. 1, Žilina, proti odporcovi: Slovenská republika - Úrad geodézie, kartografie a katastra SR, Ul. Chlumeckého 2, Bratislava, o náhradu škody, takto

r o z h o d o l :

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi škodu vo výške 250,80 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti o náhradu škody v sume 130,91 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 4.000 eur súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á na náhradu trov právo.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.8.2012 upravený podaním zo dňa 3.12.2012 (č.l. 54 spisu) domáhal súdneho výroku, v ktorom by súd v návrhu označeného odporcu zaviazal na zaplatenie sumy 381,71 eur titulom náhrady škody účelne vynaložených trov konania za správne konanie vedené na Správe katastra v Kysuckom Novom Meste a trov odvolacieho konanie vedeného na Najvyššom súde SR ako i náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 4000 eur. Svoj návrh odôvodňoval tým, že navrhovateľ podal na Správe katastra v A. Z. F. návrh na odstránenie chyby v katastrálnom operáte týkajúcej sa listu vlastníctva č. XXXX,. kat. úz. Q., a to o výmaz pozemku parc. CKN č. 382 o výmere 552 m2, ktorý nebol predmetom darovacej zmluvy zo dňa 27.11.2002 a vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod V 1284/02. Správa katastra A. Z. F. rozhodnutím zo dňa 3.5.2010 č.k. X 11/2010 jeho návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte zamietla a Katastrálny úrad v Žiline rozhodnutím zo dňa 2.8.2010 č.k. Xo-27/2010-Ha potvrdil predmetné rozhodnutie. V rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu Krajský súd v Žiline rozhodnutím č.k. 21S 77/2010-83 zo dňa 23.2.2011 žalobu navrhovateľa zamietol a Najvyšší súd SR rozsudkom č.k. 1Sžr 64/2011 zo dňa 14.2.2012 rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.2.2011 zmenil tak, že rozhodnutie Katastrálneho úradu Žilina č. Xo-27/2010-Ha z 2.8.2010 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní Katastrálny úrad v Žiline rozhodnutím zo dňa 15.2.2012 sp. zn. Xo-27/2010-Ha-22 vykonal opravu chyby v katastrálnom operáte a rozhodol o výmaze pozemku parc. CKN č. 382 zastavané plochy a nádvoria o výmere 552 m2 listu vlastníctva č. XXXX a zapísal tento pozemok na nový list vlastníctva v prospech výlučného vlastníka navrhovateľa. Poukázal na vyslovený právny názor Najvyššieho súdu SR k nesprávnemu úradnému postupu orgánov správy katastra v bode 35 a 36 rozhodnutia „ak počas interného prenosu dôjde k vneseniu chybných údajov do katastrálnej evidencie, tzn. ak by vznikol rozpor medzi vadnými údajmi v katastri a správnymi údajmi i v liste (na tomto mieste Najvyšší súd zdôrazňuje, že

pod pojem „iná listina“ uvedený v § 59 ods. 1 písm. a) zák. č. 162/1995 Z. z. je nutné subsumovať aj listinu súkromného práva, ktorá bola implicitne orgánmi Správy katastra uznaná za vkladu schopnú), a tieto by na základe podnetu nespĺňali svoju základnú vlastnosť údajov katastra, to znamená, hodnovernosť prezumovanú v zmysle § 70 zák. č. 162/1995 Z. z. je celkom očakávané, že orgány Správy katastra takýto rozpor postupom podľa § 59 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z. odstránia neodkladne, a to aj postupom ex offo. Objektívna zodpovednosť za škodu týmto postupom vyvolanou s vysokou pravdepodobnosťou (viď interný charakter postupu prenosu) vychádza z nesprávneho úradného postupu orgánov Správy katastra a bude tieto orgány jednoznačne zaťažovať, pokiaľ nepreukážu opak. Za tejto situácie jedným z možných podnetov upozorňujúcim na nesúlad, resp. rozpor je podanie účastníka v zmysle § 59 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z. z. a s tým vyvolané konanie o oprave chýb v katastrálnom operáte“. Na základe uvedených skutočností navrhovateľ žiadal odporcu o predbežné prerokovanie náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej veci nesprávnym úradným postupom a nesprávnym rozhodnutím a doposiaľ i napriek tomu, že odporca dňa 22.5.2012 prevzal predmetnú žiadosť, na ňu neodpovedal. Škoda navrhovateľovi vznikla zaplatením trov právneho zastúpenia, ktoré špecifikoval v konaní na Správe katastra v Kysuckom Novom Meste vo výške 250,80 eur a za odvolacie konanie mu Najvyšší súd SR nepriznal trovy konania, pretože si ich včas neuplatnil a tieto musel zaplatiť právnemu zástupcovi vo výške 130,91 eur za úkon právnej služby na napísanie odvolania, teda účelne vynaložené trovy konania predstavujú spolu sumu 381,71 eur. Zároveň uplatňuje i nemajetkovú ujmy vo výške 4000 eur, ako škodu na zdraví, ktorú v predmetných konaniach utrpel, keď v priebehu uvedených konaní sa mu zhoršil zdravotný stav, čo mu spôsobilo depresívne stavy, bolesť hlavy a nespavosť a pre nesprávny zápis pozemok nemôže užívať v plnom rozsahu.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 19.9.2012 (č.l. 44) žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že dňa 9.12.2002 bol na Správu katastra doručený návrh na vklad darovacej zmluvy, ktorý vklad bol povolený dňa 10.1.2003 pod č. V 1284/2002. Dňa 29.1.2010 podal navrhovateľ na Správu katastra návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte v zmysle § 59 ods. 3 katastrálneho zákona, ktorá sa týkala nehnuteľností, a to KNC parc. č. XXX zastavenej plochy a nádvoria o výmere 552 m2 z dôvodu, že ďalší účastník darovacej zmluvy si dal zapísať okrem polovice rodinného domu súp. č. XXX postaveného na pozemku KNC parc. reg. č. XXX aj pozemok, na ktorom stojí rodinný dom. Správa katastra svojím rozhodnutím dňa 3.5.2010 č. X 11/2010 zamietla návrh na opravu a Katastrálny úrad v Žiline rozhodnutím č. Xo-27/2010-Ha zo dňa 2.8.2010 nevyhovel odvolaniu. Taktiež Krajský súd v Žiline rozsudkom 21S 77/2010-83 zo dňa 23.2.2011 v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia návrh navrhovateľa zamietol. Najvyšší súd SR rozhodnutím 1Sžr 64/2011 zo dňa 14.2.2012 zmenil rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.2.2011 tak, že rozhodnutie Katastrálneho úradu v Žiline č. Xo-27/2010-Ha zo dňa 2.8.2010 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V bode č. 38 Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, že rozhodnutie Katastrálneho úradu v Žiline č. Xo-27/2010-Ha zo dňa 2.8.2010, ktorým sa nevyhovelo návrhu na opravu chyby katastrálneho operátu, je vecne nesprávne a navrhovateľ nepožadoval zrušenie rozhodnutia o povolení vkladu, ale iba zosúladenie údajov katastra s údajmi, ktoré obsahoval ním podaný návrh a darovacia zmluva. Následne Katastrálny úrad v Žiline rozhodnutím č. Xo-27/2010-Ha-2 zo dňa 15.5.2012 vymazal pozemok KNC č. 382 o výmere 552 m2 kat. úz. Snežnica (list vlastníctva č. XXXX) a zapísal tento pozemok na nový list vlastníctva v prospech výlučného vlastníka, v danom prípade navrhovateľa. Nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci, resp. orgánu štátu alebo jeho nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti za škodu len vo vzťahu k takej škode, ktorá bola priamo a nesprostredkovane spôsobená práve (iba) týmto rozhodnutím alebo postupom. K návrhu na vklad č. V XXXX/XXXX bola priložená darovacia zmluva zo dňa 27.11.2002 uzatvorená medzi navrhovateľom ako darcom a obdarovanou, a ak by bola priložená darovacia zmluva bez právnych vád, neprišlo by k potrebe podávať žiadosť o opravu v katastri nehnuteľností. Predovšetkým samotný navrhovateľ postupoval neopatrne tým, že podpísal darovaciu zmluvu, ktorá mala právne vady a tú predložil Správe katastra na vkladové konanie. Správa katastra však postupovala pri konaní o návrhu na vklad v súlade s § 30 ods. 5 vtedy platného a účinného katastrálneho zákona, podľa ktorého bola Správa katastra návrhom účastníka konania viazaná a v návrhu na vklad účastníci zmluvy navrhovali povoliť vklad k obom nehnuteľnostiam. Príslušné rozhodnutie Správy katastra nebolo zrušené či zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, a preto je potrebné ho považovať za zákonné. Poukázal na skutočnosť, že je vedené konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva návrhom zo dňa 22.5.2009 a dňa 25.11.2009 bol vydaný rozsudok č. 8C 84/2009, v ktorom súd podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, a to dom súp. č. 160, ako i pozemok zrušil a prikázal do

výlučného vlastníctva, ktoré konanie však nie je právoplatne ukončené. Navrhovateľ je v súčasnosti zapísaný ako výlučný vlastník predmetnej nehnuteľnosti na základe rozhodnutia Katastrálneho úradu v Žiline č. Xo-27/2010-Ha-2 zo dňa 15.5.2012, hoci sa o túto nehnuteľnosť vedie spor o vlastnícke právo.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami a dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

Navrhovateľ v priebehu konania zotrval na podanom návrhu a jeho skutkovom odôvodnení. Správa katastra v Kysuckom Novom Meste odmietla svojim rozhodnutím opraviť tento chybný zápis a odstránenie týchto rozporov bolo vykonané rozhodnutím až po zrušení rozsudkom Najvyššieho súdu zo dňa 23.2.2011 č.k. 1Sžr 64/2011. Vzniknutá škoda v sume 381,71 eur táto pozostáva z náhrady trov konania, ktoré boli vyčíslené právnym zástupcom a zaplatil dňa 25.6.2012. K nemajetkovej ujme navrhovateľ uviedol, že tieto konania mu spôsobili stresové situácie, poškodili zdravie a pocit bezmocnosti v týchto konaniach, že sa svojej pravdy domohol až na Najvyššom súde. Vznikli mu určité choroby, ktoré spôsobili stresové situácie, mal problémy s krvným tlakom, depresie, čo je záznamoch jeho zdravotnej dokumentácie od r. 2010 až 2012. Ďalej uviedol, že pracoval v colnej správe od 1.7.1994 do 31.12.2010, kedy ukončil služobný pomer na základe vlastnej žiadosti a od februára 2011 nastúpil do pracovného pomeru v spoločnosti INA Kysuce, kde je i naďalej zamestnaný. Až v rámci prebiehajúceho súdneho konania 8C 84/2009, ktorého sa zúčastňoval sa dozvedel, že predmetom vyporiadania je aj pozemok, ktorý bol prevedený v r. 2002 nesprávne. V rodinnom dome nebýva od roku 2003, ale chodil do záhrady, pričom bývalá manželka mu zabraňovala vstupu a musel na polícii vysvetľovať danú situáciu, ktorá bola v období po zrušení podielového spoluvlastníctva.

Odporca vo svojich vyjadreniach sa pridržiaval písomného podania, návrh žiadal zamietnuť. Vkladové konanie pod č. V XXXX/XXXX od roku 2002 nebolo napadnuté žiadnym opravným prostriedkom, a doteraz sa naň hľadí ako na platné a právoplatné. Správa katastra bola viazaná návrhom účastníka na vklad a a právoplatné rozhodnutie Správy katastra nebolo napadnuté riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom. Pokiaľ ide o uplatnený nárok navrhovateľa na náhradu škody ako aj nemajetkovej ujmy, nie je tu daná priama príčinná súvislosť s rozhodnutím Správy katastra alebo katastrálneho úradu, keď žiadne z rozhodnutí nebolo vyhlásené ako nezákonné a ani ako nezákonné nebolo zrušené.

V konaní medzi účastníkmi konania bol nesporný skutkový stav, že na základe darovacej zmluvy zo dňa 27.11.2002 Správa katastra zmluvu odvkladovala dňa 10.1.2003 pod č. V XXXX/XXXX a navrhovateľ dňa 28.1.2010 podal návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte (č.l. 56 spisu), ktorým požadoval zosúladenie údajov katastra s údajmi, ktoré obsahoval ním podaný návrh a darovacia zmluva. Dňa 15.3.2010 boli na Správe katastra v Kysuckom Novom Meste prešetrené údaje, ktoré sa týkajú opravy chyby v katastrálnom operáte v kat. úz. Q. na liste vlastníctva č. XXXX a dňa 3.5.2010 Správa katastra v Kysuckom Novom Meste č.k. X 11/10 návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte zamietla (čl. 14). Katastrálny úrad ako odvolací správny orgán rozhodnutím dňa 2.8.2010 sp. zn. Xo-27/2010-Ha nevyhovel návrhu a nevymazal pozemok parc. CKN č. XXX z majetkovej podstaty listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. Q. (čl. 16), proti ktorému rozhodnutiu podal navrhovateľ dňa 12.8.2010 na Krajský súd v Žiline žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a Krajský súd v Žiline ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že obidve rozhodnutia správnych orgánov sú vecne správne, sú súladné so zákonom a rozhodnutím č.k. 21S 77/2010-83 zo dňa 23.2.2011 žalobu navrhovateľa zamietol (čl.19). Na základe opravného prostriedku navrhovateľa zo dňa 31.3.2011 (nepožadoval zrušenie rozhodnutia o povolení vkladu, ale iba zosúladenie údajov katastra s údajmi, ktoré obsahoval ním podaný návrh a darovacia zmluva) Najvyšší súd SR rozhodnutím č.k. 1Sžr 64/2011 zo dňa 14.2.2012 (čl. 24) rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.2.2011 č.k. 21S 77/2010-83 zmenil tak, že rozhodnutie Katastrálneho úradu Žilina č. XO-27/2010-Ha z 2.8.2010 zrušil a vec vráti na ďalšie konanie. Vo svojom odôvodnení vyslovil (bod 34.-36.), že následný prenos údajov z návrhu a vkladu schopnej darovacej zmluvy do údajov katastra, a to najmä údajov o právach nehnuteľnostiach tým spôsobom, aby sa stali hodnovernými údajmi katastra v zmysle § 70 zák. č. 162/1995 Z. z. po vydaní pozitívneho vkladového konania je nutné označiť ako postup správneho orgánu. Naopak, ak počas interného prenosu dôjde k vneseniu chybných údajov do katastrálnej evidencie, to znamená, ak by vznikol rozpor medzi vadnými údajmi v

katastri a správnymi údajmi v listine a tieto by na základe podnetu nespĺňali svoju základnú vlastnosť údajov katastra, to znamená, hodnovernosť prezumovanú v zmysle § 70 zák. č. 162/1995 Z. z. je celkom očakávané, že orgány správy katastra takýto rozpor postupom podľa § 59 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z. odstránia neodkladne, a to aj postupom ex offo. Objektívna zodpovednosť za škodu týmto postupom vyvolanou s vysokou pravdepodobnosťou (viď interný charakter postupu prenosu) vychádza z nesprávneho úradného postupu orgánov správy katastra a bude tieto orgány jednoznačne zaťažovať, pokiaľ nepreukážu opak.

Z rozhodnutia Katastrálneho úradu v Žiline dňa 15.5.2012 zn. Xo-27/2010-Ha-2, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.5.2012 súd zistil, že správny orgán podľa ust. § 59 ods. 1 písm. a) vymazal pozemok parc. CKN č. 382 zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2 z časti A majetkovej podstaty listu vlastníctva č. 1293 a zapísal tento pozemok na nový list vlastníctva v prospech výlučného vlastníka tj. navrhovateľa (čl. 91 spisu).

Je nepochybné, že zvolený právny zástupca navrhovateľa JUDr. Mgr. Štefan Bucha zastupoval navrhovateľa v katastrálnom konaní X 11/2010 na opravu chyby v katastrálnom operáte týkajúcej sa listu vlastníctva XXXX v kat. úz. Q. na základe udeleného plnomocenstva zo dňa 25.1.2010 a dňa 25.6.2012 vyúčtoval odmenu za poskytnuté úkony právnej služby v celkovej výške 250,80 eur a to 1/ prevzatie veci dňa 25.1.2010, 2/ napísanie návrhom na opravu chyby v katastrálnom operáte zo dňa 28.1.2010, 3/ účasť na ústnom konaní na Správe katastra v Kysuckom Novom Meste dňa 15.3.2010 a odvolanie proti rozhodnutiu Správy katastra zo dňa 22.6.2010, jeden úkon právnej služby á 55,49 eur + 7,21 eur režijný paušál, ktorú sumu 250,80 eur navrhovateľ uhradil dňa 28.5.2013, príjmový pokladničný doklad č. P-031 (č.l. 56-60, 64, 95,108).

Navrhovateľ v tomto konaní o náhradu škody uplatňuje i trovy odvolacieho konania pred Najvyšším súdom za úkon právnej služby napísanie odvolania proti rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline vo výške 123,50 eur + 7,41 eur, ktorú sumu navrhovateľ zaplatil dňa 28.5.2013 príjmovým pokladničným dokladom P-032 (č.l. 108 spisu). Z rozhodnutia Najvyšší súd SR rozhodnutím č.k. 1Sžr 64/2011 zo dňa 14.2.2012 (čl. 24) o trovách konania navrhovateľa je nepochybné, že v prejednávanej veci navrhovateľovi bola priznaná ako úspešnému účastníkovi náhrada trov konania, ktoré boli vyčíslené v zmysle zákonných požiadaviek (zastúpenie na krajskom súde 600,59 eur + súdny poplatok 132,-) a trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde neboli v zmysle zákonných požiadaviek (§ 151 od. 1,2 O.s.p.) vyčíslené.

Listom zo dňa 11.5.2012 (č.l. 33 spisu) navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu požiadal odporcu o predbežné prerokovanie veci o náhradu škody a to majetkovú ujmu vo výške 1.200 eur a nemajetkovú ujmu na zdraví vo výške 3.000 eur v celkovej výške 4.200 eur. Odporca predmetnú žiadosť prevzal dňa 22.5.2012.

Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení zákona č. 508/2010 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2013), zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) a písm. d) a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (s účinnosťou do 31.12.2012), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., (s účinnosťou do 31.12.2012), právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., (s účinnosťou do 31.12.2012), ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Súd v konaní postupoval podľa § 132 O.s.p., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Z citovaných ustanovení § 5 a 6 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vyplýva, že predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je existencia nezákonného rozhodnutia. V danej veci je nepochybné, že navrhovateľ v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v katastrálnom konaní nežiadal o zrušenie rozhodnutia o povolení vkladu, ale iba zosúladenie údajov katastra s údajmi a spôsob rozhodovania správnym orgánom založil situáciu, že následný prenos údajov z návrhu a vkladu schopnej darovacej zmluvy do údajov katastra po vydaní pozitívneho vkladového konania je nutné označiť ako postup správneho orgánu. V danej prejednávanej veci súd rozhodujúci o uplatnenom nároku navrhovateľa na náhradu škody nie je oprávnený posudzovať (ne)zákonnosť rozhodnutia a túto otázku nemôže riešiť ani ako predbežnú a konštatuje, že zodpovednosť štátu vzniká len z rozhodnutia, ktoré je nezákonné a existencia takéhoto nezákonného rozhodnutia v konaní preukázaná nebola.

Podľa názoru súdu uplatňovaný nárok navrhovateľa na náhradu škody a proti označenému subjektu na strane odporcu je možno subsumovať na škodu spôsobnú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom v rámci katastrálneho konania a na základe podnetu navrhovateľ legitímne očakával, že orgány správy katastra takýto rozpor postupom podľa § 59 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z. odstránia neodkladne, a to aj postupom ex offo.

Podľa § 9 ods. 1 veta prvá a ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., (s účinnosťou do 31.12.2012), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., (s účinnosťou do 31.12.2012), uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovujú inak

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., (s účinnosťou do 31.12.2012), náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je jeho objektívna zodpovednosť (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je súčasne (kumulatívne) splnenie troch základných predpokladov: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Všeobecne a v súlade s ustálenou súdnou praxou možno nesprávny úradný postup vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. o porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý - či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, alebo s ňou nesúvisí - nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Podľa konkrétnych okolností bolo

potrebné v danej veci správnosť úradného postupu posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup správneho orgánu v katastrálnom konaní o opravu chyby v katastrálnom operáte smeruje. Zmyslom zákona č. 514/2003 Z. z. je, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odstránená. V danom prípade ako konštatoval už vo svojom rozhodnutí Najvyšší súd SR, ak počas interného prenosu dôjde k vneseniu chybných údajov do katastrálnej evidencie, objektívna zodpovednosť za škodu týmto postupom vyvolanou s vysokou pravdepodobnosťou (viď interný charakter postupu prenosu) vychádza z nesprávneho úradného postupu orgánov správy katastra a za situácie jedným z možných podnetov upozorňujúcich na nesúlad bolo i podanie účastníka a s tým vyvolané konanie o oprave chýb v katastrálnom operáte. Ak teda v súvislosti s vyvolaným konaním o oprave chýb v katastrálnom operáte navrhovateľ vynaložil náklady na trovy právneho zastúpenia smerujúce k odstráneniu nežiaducich dôsledkov, štát zodpovedá za takto vzniknutú škodu podľa § 1 ods. 1, § 3 ods. 1 písm. d) zák. č. 514/2003 Z. z., a to bez ohľadu na skutočnosť, či navrhovateľ tento stav toleroval a nebránil sa proti vkladovému konaniu V 1284/2002 z 10.1.2003 využitím opravných prostriedkov. V súvislosti so zvoleným právnym zastúpením mu nepochybne vznikli trovy, a preto štát zodpovedá za vznik škody, ktorá v súvislosti s konaním na Správe katastra v Kysuckom Novom Meste a to v rozsahu 250,80 eur navrhovateľovi právnym zastúpením vznikla a ktorú zaplatil dňa 28.5.2013 dokladom P-031. Právny zástupca presne špecifikoval jednotlivé úkony, ktoré i preukázal a pri uplatnení tarifnej odmeny v súlade s vyhl. č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby. V dôsledku čoho došlo k zmenšeniu majetkového prospechu navrhovateľa a táto škoda navrhovateľovi preukázateľne vznikla v súvislosti s nesprávnym úradným postupom v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte, keďže bolo očakávané, že takýto rozpor orgány správy katastra odstránia neodkladne, a to aj postupom ex offo (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Sžr 64/2011). Preto súd v tejto časti o zaplatenie sumy 250,80 eur návrhu navrhovateľa pri aplikácii ustanovenia § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. vyhovel.

Pokiaľ ide o náhradu trov odvolacieho konania pred Najvyšším súdom vo výške 130,91 eur súd v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol. Súd je toho názoru, že navrhovateľ svoje právo na náhradu trov konania neuplatnil v zmysle zákonných požiadaviek už v odvolacom konaní, v ktorom bol úspešný a z takéhoto porušenia (trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia § 151 ods. 1 O.s.p.) nemožno kauzálne vyvodzovať vznik zodpovednosti odporcu, keď si právny zástupca pred odvolacím súdom tieto trovy nevyčíslil. V danom prípade uzavretím zmluvy o právnej pomoci ide o dobrovoľné zastúpenie advokátom na základe plnomocenstva a advokát má nárok na odmenu na zastupovanie klienta v konaní pred súdmi a inými orgánmi bez ohľadu na to, či túto odmenu príslušný orgán klientovi prizná alebo nepriznú. Uzavretím zmluvy o právnej pomoci sa zakladá nielen povinnosť advokáta poskytnúť klientovi právne služby, ale aj jeho právo na poskytnutie odmeny od klienta za vykonanú právnu pomoc a v danom prípade opomenutie povinnosti právneho zástupcu v rámci odvolacieho konania nemôže byť na ujmu odporcu.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Navrhovateľ si uplatňuje nemajetkovú ujmu vo výške 4000 eur, ako ujmu, ktorú v predmetných konaniach utrpel, keď v priebehu uvedených konaní sa mu zhoršil zdravotný stav, čo mu spôsobilo depresívne stavy, bolesť hlavy a nespavosť a pre nesprávny zápis pozemok nemohol užívať v plnom rozsahu.

Pojem ujma predstavuje ohrozenie subjektívnych občianskych práv a zároveň je aj jedným z predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti. Ujma sa často stotožňuje so škodou, čo je nesprávne; vzťah ujma - škoda ako pojmy netreba stotožňovať, nakoľko škoda sa preukazuje a ujma sa zdôvodňuje. Pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy je potrebné predovšetkým zohľadňovať závažnosť a intenzitu konania, dosah konania, úmysel konania, dĺžku protiprávneho konania a zároveň podmienky v ustanovení § 17 ods. 3.

Pokiaľ ide o uplatnenú výšku nemajetkovej ujmy a týkajúcej sa miery zásahu tohto nesprávneho úradného postupu na osobu poškodeného navrhovateľa, ktorú súd posudzoval na základe vyjadrení samotného navrhovateľa a vyhodnotením dospel k záveru, že navrhovateľ ako účastník konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníka k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. 1293 sp. zn. 8C 84/2009 rozhodnutím dňa 25.11.2009 (zrušením a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam) neprichádzal o hodnotu svojich podielov avšak v dôsledku vyporiadania spoluvlastníctva došlo len k premene formy jeho majetku z podielu na nehnuteľnosti na finančné prostriedky, ako finančnej náhrady za ustupujúci podiel, pričom niet pochybností o tom, že v priebehu celého predmetného konania ako podielový spoluvlastník nenamietal správnosť údajov katastra zapísaných na liste vlastníctva. Navrhovateľ pri odôvodňovaní nemajetkovej ujmy len všeobecne udával „následky“ postupu správneho orgánu na jeho osobu ako depresívne stavy, bolesť hlavy a nespavosť, pričom nepreukázal, že daná situácia nesprávny úradný postup v rozhodnom období od 28.1.2010 do 15.mája 2012 ovplyvnila jeho doterajší spôsob života a prostredia, v ktorom navrhovateľ žije a pracuje a že vôbec nejaké následky vznikli poškodenému tak ako predpokladá ustanovenie § 17 ods. 3 citovaného zákona. Možno navyše uviesť, že počas rozhodného obdobia od podania žiadosti o opravu a vykonania bol a je zamestnaný, v rodinnom dome nebýva od roku 2003 a pokiaľ v období od roku 2009 po zrušení podielového spoluvlastníctva mu bývalá manželka zabraňovala vstupu, možno sa domnievať, že išlo o reakciu vyhláseného rozhodnutia, pričom spor podielových spoluvlastníkov naďalej prebieha. Súd je toho názoru, že prípustnosť peňažnej satisfakcie je teda opodstatnený tam, kde je nepochybne preukázaný vznik takéhoto následku. Dôkazné bremeno zaťažovalo samotného navrhovateľa a skutkové okolnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov vyhodnotil súd vo vzájomných súvislostiach a rozhodol tak, že nie je dôvodné priznať navrhovateľovi uplatňovanú výšku nemajetkovej ujmy len na ním tvrdenom skutkovom základe (zhoršení zdravotného stavu) a preto návrh navrhovateľa v časti nemajetkovej ujmy zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého zákonného ustanovenia ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov práv. Vzhľadom na čiastočný úspech navrhovateľa súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté

dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné

dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).